

saa beklager den voldsomme Maade, hvorpaa denne Overgang til 8 Timers Dagen fandt Sted. Mange af de nyansatte fik i Virkeligheden alt for lidt at bestille.

Naar man saa spørger om disse Skader, som efter min Mening var Hovedskaderne i det radikale System, kunde have været afhjulpet af det radikale Regimente selv ved Hjælp af Tidens almindelige Tryk, ja, saa maa jeg tilstaa, at jeg nærer ingen som helst Tro til, at dette vilde kunne være sket. Jeg kan meget godt gaa ind paa den Tankegang, at man fra radikal-socialdemokratisk Side paa et vist Tidspunkt vilde have sagt: Her er vi kommet ud i noget, som er uheldigt, og det maa vi bort fra, men jeg kan derimod meget vanskeligt tænke mig, at man vilde raade over det tilstrækkelige Mod til overfor ikke faa af sine Meningsfæller at skulle forlange længere Arbejdstid end den, man kort Tid i Forvejen havde sagt var deres — skal vi sige — moralske Ret. Jeg tror, det radikale Regimente paa dette Punkt i Virkeligheden vilde have staaet overordentlig svagt.

Og var der end ikke sket andet godt — jeg mener nu, der er sket en Del mere godt under det nuværende Regimente — end det ene, at der nu anvendes mere Økonomi og forstandig Sparsommelighed i Administrationen, saa mener jeg, at alene af den Grund var det en Nødvendighed for en Tid at forlade det radikal-socialdemokratiske System. Men jeg mener ikke alene, at der paa dette Omraade er gjort noget fra Regeringens Side, jeg mener ogsaa — derom bærer jo Udviklingen tydelige Spor —, at med Hensyn til Arbejdssikkerheden har det sig ogsaa nu paa en helt anden Maade end under det radikale Regimente. Man vil kunne sige, at Tiderne er andre, og Tiderne har hjulpet det paa-gældende Ministerium, og dette er for saa vidt rigtigt, men jeg tror alligevel, at det radikale Regimente paa dette Omraade heller ikke vilde have staaet med nogen større Styrke paa det nuværende Tidspunkt; thi er man i dette Forhold først begyndt at bøje af og bøje stærkt af, tror jeg, det er overordentlig vanskeligt atter at faa den Fasthed i Fodslaget, som er nødvendig, hvis det virkelig skal nytte noget. Altsaa ogsaa paa dette Punkt mener jeg, at der virkelig fra den nuværende Regerings Side er gjort ikke saa lidt godt.

Naar imidlertid Regeringen har kunnet udrette noget godt saa vel i Spørgsmaalet om en fornøftig Udnyttelse af Arbejds-kraften som med Hensyn til en større Sikkerhed for det frie Arbejde, saa er det

jo ikke alene Partiet Venstre og Partiet Venstres Regerings Skyld, men saa er det, fordi man i Kraft af det konservative Folkepartis og gennem det konservative Folkepartis Tilslutning havde Styrke til at stille disse Krav. Jeg mener, man med fuld Føje kan sige, at naar der er indført saadanne Forbedringer i den Tid, Venstres Regering har siddet, bør det konservative Folkeparti have sin Part af Rosen derfor. Det forekommer mig, at naar Venstrepartiets Talere tolker deres Følelser ude omkring i Landet, har de alt for let ved at glemme, at de alene kunde ikke have udrettet det, der er gjort, der maatte mere til. Jeg haaber, det i Fremtiden skal blive mindre svært for dem at huske, at der ogsaa maatte et andet Parti til, det, hyortil jeg hører.

Saa er der endelig den finansielle Situation. Ogsaa med Hensyn dertil maa jeg hævde, at skønt det økonomisk set jo ikke er gaaet saa overmaade godt, idet Underskuddene i de to Aar, som er gaaet, har været store nok, er der alligevel fra Venstres Regerings Side med Tilslutning fra de to Partier, Venstre og det konservative Folkeparti, vist en ikke ringe Grad af Sparsommelighed og en ikke ringe Grad af Evne til at skaffe de fornødne Midler til, at Stats-skibet kan føres videre. Gør man nu altsaa Forholdene op, kan jeg ikke se rettere, end at paa den ene Side maa vi i vort Parti i høj Grad beklage, at man fra Venstres Side endnu i saa ringe Grad har foretaget Foranstaltninger, der kunde være til Nytte for Erhvervene; men paa den anden Side maa vi til Ros for det Regimente, vi har faaet, og som vi altsaa har støttet, slaa fast, at vi dog er kommet bort fra den urimelige Flothed, man var kommet ind paa. Der er skabt større Arbejdssikkerhed, og man udnytter Statens Funktionærer bedre end i den sidste Tid under det radikale Regimente. Vel nok særlig paa Grund af, at vi fra vor Side erkender, at Venstre overfor Erhvervs livet ikke har været, som vi kunde ønske, det skulde være, rettes der jo af og til ret stærke Angreb paa Regeringen vel sagtens i Haab om — for ellers fører det jo ikke til noget Resultat —, at vi Konservative skulde give disse Angreb Tilslutning. Et af de senere Stormangreb af alvorlig Karakter er det, der karakteriseres ved, at man fra Oppositionens Side ikke vil give Regeringen de fornødne Midler til regere videre med; og som det jo ogsaa er stærkt understreget af det ærede Medlem Hr. Rode, betyder dette fornøftigvis, at Regeringen maatte gaa, hvis den ikke kunde